

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

THE STUDY OF REPRESENTATION OF THAI NATIONAL LOYALTY OF THE CHAN PALACE HISTORICAL CENTER: A STUDY FOR PROMOTION BY SELF-DIRECTED LEARNING

Received: December 16, 2019

Revised: February 7, 2020

Accepted: February 21, 2020

ธัญวดี กำจัดภัย^{1*} และทิพรัตน์ สิทธิวงศ์²

Thunyavadee Gumjudpai^{1*} and Tipparat Sittiwong²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: gumjudpai@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีและแนวคิด ดังนี้ 1) ทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมกับการรับรู้ความหมาย 2) แนวคิดภาพตัวแทน 3) แนวคิดแหล่งการเรียนรู้ และ 4) แนวคิดการเรียนรู้แบบนำตนเอง ประกอบกับบริบททั่วไปของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เป็นกรอบหลักในการทำวิจัย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ในภาคการเรียน 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 36 คน เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการสอนการรู้ภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินการเรียนรู้แบบนำตนเอง และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนจากการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบ t-test dependent

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 85.02 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นิสิตมีการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.56, S.D. = 0.34) 3) ความคิดเห็น

ของนิสิตที่มีต่อการเรียนจากการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยแบบนำตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.48)

คำสำคัญ: ภาพตัวแทน ศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ การเรียนรู้ด้วยแบบนำตนเอง

Abstract

This research aimed to study the representation of Thai National Loyalty of The Chan Palace Historical Center: A Study for Promotion by Self Directed Learning. The following theories/concepts were applied; 1) theory of constructing social reality with meaning perception, 2) representative concepts, 3) learning sources concepts, and 4) concepts related to self-directed learning with the general context of Thai National Loyalty of The Chan Palace Historical Center, which was used as the main framework for the research. The subjects used in this research were 36 undergraduate students from the Department of Educational Technology, Naresuan University in the 1st semester of academic year 2019. Data collection tools were 1) lesson plan for representation of Thai National Loyalty of The Chan Palace Historical Center, 2) achievement test, and 3) student feedback questionnaire with regard to studying for representation of Thai National Loyalty of The Chan Palace Historical Center. Data were analyzed by using Mean, Standard Deviation, and t-test statistics, One-sample test for the mean.

The research found that; 1) the post-study scores were significantly higher than the criteria at 0.05 significant level (85.02 percent), 2) students over-all knowledge gained through self-directed learning of representation of Thai National Loyalty of The Chan Palace Historical Center was at a high-level (\bar{X} = 3.56, S.D. = 0.34), and 3) students had positive opinion of studying for representation of Thai National Loyalty of The Chan Palace Historical Center with an overall score at a high-level (\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.48).

Keywords: Representation, Thai National Loyalty of The Chan Palace Historical Center, Self –Directed Learning

บทนำ

ในโลกของการเรียนรู้ในปัจจุบัน คนทั่วไปมักมองว่าการศึกษจะต้องผ่านกระบวนการเรียนการสอนภายใต้บรรยากาศที่เป็นทางการ เช่น ห้องเรียน ห้องประชุม ห้องสัมมนา หรือในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ เช่น วงสนทนาโต๊ะอาหาร วงสนทนากาแฟ หรือในงานพิธีกรรมต่างๆ แต่ในการประกอบสร้างความหมายสามารถบ่งชี้วัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว มีความหมายหลากหลายมากมาย มีการแสดงความหมายด้วยสัญญาณที่เกิดการส่งต่อถ่ายทอด การสื่อสารวิถีชีวิตจากคนรุ่นหนึ่งถึงคนอีกรุ่นหนึ่ง สัญญะ หรือ เครื่องหมาย ที่เป็นวัตถุ รูปภาพ ข้อความ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของพิพิธภัณฑ์ มีใช่เพียงการประกอบสร้างความหมายขึ้นมาใหม่เท่านั้น แต่ยังเผยให้เห็นถึงการเป็นภาพ

ตัวแทนของการเรียนรู้ผ่านวัตถุทางวัฒนธรรมและเผยให้เห็นวัฒนธรรมในอดีตที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการและเติมเต็มชีวิตปัจจุบันในส่วนที่ขาดหายไป พิพิธภัณฑสถานจึงเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบสร้างความหมายเชิงวัฒนธรรม เป็นที่เก็บรวบรวมรักษา ถ่ายทอดความเป็นไทยอย่างมีนัยสำคัญทางการสื่อสารที่น่าสนใจ เป็นพื้นที่จัดแสดงวัฒนธรรม เป็นพื้นที่รวมเรื่องและความหมายของผู้คนที่ใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตที่เป็นระเบียบแบบแผน เป็นที่รวมของความภาคภูมิใจของท้องถิ่น (Gumjudpai, 2014, pp. 121-131) ดังนั้น ในการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนในรูปแบบของแหล่งการเรียนรู้ที่สะท้อนวิถีชีวิตหรือการถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์จึงเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนจากการได้คิดเองปฏิบัติเอง และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ตามอัธยาศัย และต่อเนื่อง จนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และสุดท้ายก็จะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์เป็นแหล่งเรียนรู้ในรูปแบบของพิพิธภัณฑสถานที่เป็นศูนย์การเรียนรู้ตามอัธยาศัยที่แสดงภาพตัวแทนความรักชาติในแง่มุมที่แตกต่าง มีความหลากหลายรูปแบบตามคุณลักษณะของชุมชนและท้องถิ่น ศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เป็นการประกอบสร้างความหมายที่บ่งชี้ถึงภาพตัวแทนความรักชาติของชุมชนและเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการบอกเล่าวิถีชีวิตของคนไทย อัตลักษณ์ความเป็นชุมชน แนวทางการดำรงชีวิต ระเบียบแบบแผน เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาหาความรู้ได้เป็นอย่างดี ในรูปแบบของการส่งเสริมให้เข้าชม ภายในจะประกอบไปด้วยข่าวสารข้อมูล สารสนเทศ แหล่งความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ใฝ่เรียนรู้ แสวงหาความรู้ตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องจากแหล่งต่างๆ เพื่อเสริมสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Department of Education, 2001) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง จึงได้กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ ไว้ในมาตรา 25 ดังนี้ “มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้อื่นอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ”

จากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างไปจากเดิม การเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นวิธีการที่มีการนำเข้ามาใช้มากยิ่งขึ้นเพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนสร้างความต้องการในการเรียนรู้ ตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ทำกิจกรรมค้นหาความรู้ เป็นการพัฒนาประสบการณ์เรียนของตนเอง (Knowles, 1975, p. 18) การเรียนรู้แบบนำตนเองจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยสถานภาพของผู้สอน ในกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเองจะอยู่ในสถานภาพของ “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ ดังนั้น รูปแบบดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ที่มีจุดมุ่งหมายในการจัดเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะคิดและเกิดทักษะชีวิต โดยการนำองค์ความรู้และลักษณะที่เกิดไปประกอบอาชีพในการทำงานในอนาคตได้

จากความสำคัญดังกล่าว การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านแหล่งเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ จึงเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมหรือพัฒนาผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด กระบวนการ

ค้นคว้าหาความรู้ ความสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้และนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ดังนั้น จึงสนใจที่จะศึกษาการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์
2. เพื่อศึกษาการเรียนรู้แบบนำตนเองจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แผนกิจกรรมการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ การสร้างแผนกิจกรรมการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ได้นำหลักของการออกแบบและพัฒนาระบบการสอน ADDIE Model (Branch, 2009) มาเป็นกรอบในการสร้างแผนการสอน ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ (Analysis) 2) การออกแบบ (Design) 3) การพัฒนา (Development) 4) ขั้นตอนทดลองใช้ (Implementation) และ 5) การประเมินผล (Evaluation) แผนกิจกรรมแผนกิจกรรมการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาแผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ภายในแผนการสอน ประกอบด้วย 1) เอกสารประกอบการเรียนรู้ 2) เนื้อหาพระราชวังจันทน์ ประกอบด้วย ส่วนจัดแสดงที่ 1 ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของเมืองพิษณุโลก ส่วนจัดแสดงที่ 2 พระราชวังจันทน์ ส่วนจัดแสดงที่ 3 สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เจ้านายวังจันทน์ : สู่วิทยาศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ของชาติไทย 3) โบราณและใบกิจกรรม 4) สื่อสังคมออนไลน์ และ 5) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังบทเรียน การประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา ด้านหลักสูตรการสอน และทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบหาความสอดคล้องและลำดับขั้นของเนื้อหาบทเรียน ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, $S.D. = 0.70$) โดยผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ ให้ปรับปรุงใบงานและกิจกรรมทางด้านการคิดวิเคราะห์มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอในภาพตัวแทนความรักชาติ

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนการสร้างความหมายเชิงวัฒนธรรมผ่านการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ โดยสร้างเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจันทวี จากนั้นนำผลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม

โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และได้ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการใช้ภาษา การใช้คำถ้อยที่เน้นการคิดวิเคราะห์และการแสดงความคิดเห็น การสร้างความตระหนัก

3. แบบประเมินการเรียนรู้แบบนำตนเองจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ได้ประยุกต์แบบประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองของ Hophaisam (2001, pp. 93-104) ตามองค์ประกอบของลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองทั้ง 8 ด้านของกุกลิเอลมีโน คือ 1) การเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ 2) การมีโน้ตค้นของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ 3) มีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ 4) ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน 5) ความรักในการเรียน 6) ความคิดสร้างสรรค์ 7) การมองอนาคตในแง่ดี และ 8) ความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาและทักษะการแก้ปัญหา เป็นแบบตัวเลือกตอบเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีการถามความคิดเห็นตั้งแต่ระดับมากที่สุดถึงระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

4. แบบประเมินความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน (IOC) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินความคิดเห็นกับเนื้อหาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ จากการพิจารณาแบบประเมิน ความคิดเห็นมีความสอดคล้องตามเนื้อหาเพราะสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ได้จริงโดยแบบประเมินดังกล่าว ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่าแบบประเมินความคิดเห็นมีสอดคล้องตามเนื้อหาสาระการประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามมาตรวจคำตอบและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนกับเกณฑ์ด้วยสถิติที่ t-test dependent
2. วิเคราะห์คะแนนของผู้ตอบทั้งหมดแล้วนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. บรรยายข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบใช้กิจกรรมการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติผ่านการจัดแสดงของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

t- test dependent หาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง “ศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง” ได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเด็นสำคัญในการวิจัยมีสาระสำคัญ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ พบว่าการทดสอบหลังเรียนของนิสิตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 85.02 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.02 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเรียนรู้แบบนำตนเองจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ พบว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.56, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามลำดับแรก ได้แก่ ข้าพเจ้าตั้งใจคอยจะเรียนรู้ トラบเท่าที่ยังมีชีวิตอยู่ (\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ ข้าพเจ้าทราบดีว่าต้องการเรียนอะไร (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.68) ข้าพเจ้าชื่นชม ยกย่อง ผู้ที่เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.83) และข้าพเจ้ารู้สึกว่ายิ่งเรียนรู้มาก สิ่งต่างๆ ในโลกนี้ยิ่งน่าตื่นเต้น (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.79) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าคิดว่าห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์เป็นสถานที่ที่น่าเบื่อ (\bar{X} = 1.94, S.D. = 0.86)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ พบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.48) โดยระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวิธีการจัดแสดง (\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ ด้านวิธีการจัดแสดงโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ แสดงภาพตัวแทนความรักชาติ (\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.55)

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยมีตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การเรียนด้วยการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนรู้ การเรียนรู้แบบนำตนเอง และความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียนรู้จากการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองสาระสำคัญ ดังนี้

1. จากผลการเรียนรู้การศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนิสิตมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีกระบวนการคิด กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ การสืบทอดความรู้จากอดีตสู่ปัจจุบัน เป็นการปลูกฝังความเป็นชาติไทย ความรักชาติ นำมาซึ่งความสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการศึกษาของ Mingsiritham (2009, pp. 6-13) ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองบนเครือข่าย พบว่า การสร้างองค์ความรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ต้องเกิดจากการที่ผู้เรียนสมัครใจเรียนรู้ไม่มีการบังคับ วินัยและความรับผิดชอบ จึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและคงทน

2. เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ แสดงให้เห็นถึงการประกอบสร้างความหมายภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ด้วยการนำสัญลักษณ์ต่างๆ ตามที่ผู้จัดแสดงได้ทำการเข้ารหัสผ่านความหมายภาพตัวแทนความรักชาติไว้ในศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์นั้น พบว่า ผลการเรียนรู้แบบนำตนเองจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนรู้แบบนำตนเองมาเป็นกระบวนการส่งเสริมเพื่อการรับรู้ความหมายของผู้เรียน ในการเข้าชมผ่านการจัดแสดง ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการใช้สัญลักษณ์ในการสร้างโลกทางสังคมที่เน้นการให้ความหมายด้านภาพตัวแทนความรักชาติ ทำให้เกิดการสื่อสารจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสัญลักษณ์นั้นๆ เป็นการสร้างระบบความหมายร่วม นำไปสู่การสื่อสารเพื่อส่งเสริมให้ตระหนักถึงความรักชาติ มีการสร้างประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันของผู้จัดแสดงและผู้เรียนในการเข้าชมการจัดแสดงของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนรู้ สอดคล้องทฤษฎีการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมกับการรับรู้ความหมายของกลุ่มนักสังคมวิทยาเยอรมัน สำนักปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology) ซึ่งจะเห็นได้จากภาพตัวแทนความรักชาติในความหมายภายใต้การจัดแสดงศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ โดยผู้จัดแสดงได้เข้ารหัสใหม่ในการรื้อถอน ประกอบสร้างความหมายของภาพตัวแทนความรักชาติขึ้นมาใหม่โดยใช้สัญลักษณ์ที่เป็นวัตถุ ข้อความ รูปภาพ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประกอบกัน แต่ยังคงความหมายของภาพตัวแทนความรักชาติเอาไว้ Procter (2004) กล่าวถึง Hall บนแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความคิดเรื่องการรับรู้ของมนุษย์ การรับรู้ความหมายมาบวกผสมกับแนวคิดเรื่องการสร้างโลกทางสังคมด้วยการปฏิสัมพันธ์ และ Mead สำหรับการเสนอเรื่องการทำหน้าที่ของระบบความหมายร่วมว่า หลังจากที่เราถักทอร้อยโลกทางสังคมไว้แล้วล้อมรอบตัวเรา ผลลัพธ์ที่ได้รับคือ การค่อยๆ ซึมซับ (Internalize) ภาวะเบี่ยงสังคมเข้าไปไว้ในตัว และสามารถที่จะใช้ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้ตีความโลก/รับรู้ความหมายของของสิ่งต่างๆ รอบตัวได้ราวอัตโนมัติ หรือที่เรียกว่าใช้ได้อย่างโดยปริยาย (Taken for Granted) หากได้ซึมซับภาวะเบี่ยงเข้าไปไว้ในใจ หรืออาจกล่าวได้ว่าในภาษาของปรากฏการณ์นิยม คือ โลกทางสังคมได้ห่อหุ้มตัวทุกคนไว้แล้ว และโลกนี้จะทำหน้าที่เป็นปมควบคุมการรับรู้การตีความหมาย ตลอดจนการกระทำของในสังคม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับทุกสิ่งโลกรอบๆ ตัว (Kaewthep, 2010, p. 329)

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนจากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ พบว่า ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากการค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับผลของการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติ ซึ่งเกิดจากการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมกับการรับรู้ความหมายจากศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ โดยผู้ส่งสารทำหน้าที่ถ่ายทอดความหมายภาพตัวแทนความรักชาติผ่าน การเข้ารหัสคำสั่งยังผู้รับสารบนพื้นที่ของการจัดแสดงศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ โดยผู้รับสารทำการถอดรหัสของความหมายภาพตัวแทนความรักชาติที่ส่งไป นำไปสู่การเรียนรู้แบบนำตนเอง จากบทความวิชาการของ Chotudomphan (2008, pp. 1-15) กล่าวถึงภาพตัวแทนเป็นกระบวนการนำเสนอ ซึ่งอาจแปลได้ว่า “การนำเสนอภาพตัวแทน” หรืออีกแง่มุมหนึ่งคือ “การนำมาเสนอใหม่” ดังนั้น ภาพตัวแทนซึ่งได้รับการนิยามจาก Hall ใน Procter (2004) ว่าเป็นการผลิตสร้างความหมาย โดยการใช้ระบบสัญลักษณ์เป็นการพยายามที่จะเชื่อมโยงแนวคิดกับระบบสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถพิจารณาว่าระบบการนำเสนอภาพแทนนั้นในสองระดับ คือ 1) ในระดับของการนำเสนอภาพแทนในใจ (Mental Representation) เป็น

การพยายามตีความความจริงรอบตัวมนุษย์ เป็นกระบวนการกลั่นกรองสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวให้เป็นความรู้หรือความคิดหนึ่งๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ และ 2) ในระดับของการนำเสนอภาพแทนภายนอก เป็นการสื่อสารความคิดหรือความรู้ที่อยู่ในหัวสมองออกมาให้ผู้อื่นรับทราบโดยระบบสัญญาณหนึ่งๆ เช่น ภาษา เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Roonkaseam (2006) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารกับปฏิบัติการสร้างภาพตัวแทนผ่านสื่อพิพิธภัณฑสถานในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า ภาพตัวแทนของประวัติศาสตร์ชาติไทย ณ อาคารพระที่นั่งศิวโมกชพิมาร พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร คือ ภาพแห่งความโชคดียิ่งของปวงชนชาวไทยที่ได้เกิดมาจากร่มพระบารมีของสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราชเจ้าแห่งผืนแผ่นดินไทย โดยกลยุทธ์ที่ใช้เพื่อประกอบสร้างภาพตัวแทนนั้น คือ กลยุทธ์ของบริบทในการจัดแสดงและกลยุทธ์ทางด้านเวลา และการศึกษา เรื่อง กระบวนการสร้างอุดมการณ์รักชาติไทย ด้วยกลวิธีทางภาษาในนวนิยายแนวอิงประวัติศาสตร์ ของ Phaktaranikon (2014, pp. 109-140) พบว่า นวนิยายแนวอิงประวัติศาสตร์ของวิมล ศิริไพบุลย์ มีการผลิตสร้างอุดมการณ์รักชาติไทย โดยการใช้คำ และการผูกประโยคแบบต่างๆ และกลวิธีทางวรรณศิลป์ ซึ่งปรากฏในข้อความบรรยาย หรือบทสนทนาของตัวละคร อุดมการณ์รักชาติไทยในนวนิยาย ประกอบไปด้วยการยกย่องความเป็นไทยด้วยการแสดงให้เห็นถึง “คุณค่าความเป็นไทย” ซึ่งสามารถนำมาพิจารณาเทียบเคียงกับวิธีการเข้ารหัสหรือควบคุมความหมาย ในบริบทของศูนย์การเรียนรู้พระราชวังจันทน์เพื่อให้การอ่านความหมายภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ในขั้นตอนของผู้รับสารตรงความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการส่งไป ตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้วิธีวิเคราะห์ความหมายดังกล่าวได้ด้วย จากผลการวิจัยนิตินิตได้ใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ให้ความสำคัญตามที่ผู้เรียนมีใจรักที่จะศึกษาค้นคว้าตามความต้องการ ก็จะเกิดการศึกษาค้นคว้าโดยไม่ต้องอธิบาย และจะมีแรงกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นมีสิ้นสุด ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Long Life Learner) หรือเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน (Learning Person) อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการศึกษา สอดคล้องกับบริบทของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ในการวิจัยครั้งนี้ แนวคิดของการเรียนรู้แบบนำตนเอง และการศึกษาตลอดชีวิตจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นความหมายผ่านการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ที่ถูกแฝงไว้ผ่านการจัดแสดง และเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย ภายใต้การเรียนรู้แบบนำตนเอง ในเชิงสังคมและความรักชาติ การศึกษาตลอดชีวิตมีความจำเป็นต่อการพัฒนาให้บุคคลรู้จักเลือกในสังคมที่มีความซับซ้อน ต้องมีบูรณาการการศึกษาทั้งชีวิต กล่าวคือ การรู้จักเลือกรับค่านิยมเก่าใหม่ที่เกิดขึ้นและขัดแย้งกัน อย่างเหมาะสม รากฐานทางวัฒนธรรม อาจจำแนกเป็นสองส่วน คือ วัฒนธรรมทางวัตถุ และวัฒนธรรมทางจิตใจ อาจกล่าวได้ว่า การถ่ายทอดวัฒนธรรมเป็นกระบวนการศึกษาตลอดชีวิตอย่างหนึ่ง และควรสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดมากขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อชีวิตบุคคล

ตามแนวคิดแหล่งการเรียนรู้ของ Charungkaittikul (2015, pp. 87-93) และนโยบายที่กล่าวถึงแหล่งการเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 25 กำหนดให้รัฐมีหน้าที่ ส่งเสริมการดำเนินงานการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ทั่วถึง และพอเพียง โดยต้องการให้สังคมไทยมีโครงสร้างพื้นฐานที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ของบุคคลในรูปแบบแหล่งการเรียนรู้ที่บุคคลสามารถจะเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายกว้างขวาง และมีมากพอเพียงที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นได้ ไม่ว่าจะเรียนรู้นั้นเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย ดังนั้น ศูนย์

ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ จึงเป็นแหล่งเรียนรู้โดยการใช้วิธีการสร้างความหมายจากสิ่งของ วัตถุ รูปภาพ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นพื้นที่ของการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองในการอนุรักษ์มรดกของชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็นของการเรียนรู้จากภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์จากผู้เรียน ภายใต้มุมมองทางนิเทศศาสตร์การสื่อสารมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ตามแนวการจัดการสื่อสารผ่านระบบสัณฐานวิทยา เชื่อมโยงกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง ซึ่งถือว่าระบบสัณฐานวิทยาจะทำการควบคุมการสร้างความหมายของตัวบทให้มีความสลับซับซ้อน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Gumjudpai (2014, pp. 131-131) ที่กล่าวว่า สัญญาที่ปรากฏอยู่ภายใต้การจัดแสดงในพื้นที่ของพิพิธภัณฑ์ เปรียบเสมือนภาพตัวแทนวัฒนธรรมที่ถูกสืบทอดต่อกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง ประกอบกับการศึกษาการสร้างความหมายเชิงวัฒนธรรมผ่านการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยแบบนำตนเอง ของ Gumjudpai and Sittiwong (2019, pp. 121-131) พบว่า นิสิตมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตมีการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการสร้างความหมายเชิงวัฒนธรรมผ่านการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ และนิสิตมีความคิดเห็นต่อเรียนจากการสร้างความหมายเชิงวัฒนธรรมผ่านการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองในระดับมาก

จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์เป็นพื้นที่ของการเชื่อมต่อบริบทสัญญาณเพื่อการสื่อสารจากอดีตสู่ปัจจุบันผ่านภาพตัวแทนความรักชาติด้วยความหมายของสัญญาณต่างๆ ล้วนแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้พื้นที่ของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ให้เป็นพื้นที่ของการสื่อสารเพื่อการถ่ายทอดความหมาย และคงคุณค่าของความหมาย ภาพตัวแทนความรักชาติ โดยนำวัตถุ สิ่งของ รูปภาพ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มาเรียงร้อยเป็นเรื่องราวบอกเล่าถึงความเป็นมาผ่านการประกอบสร้างความหมายของสัญญาณที่ไม่ใช่เพียงการประกอบสร้างความหมายขึ้นมาใหม่เท่านั้น แต่ยังแสดงถึงภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ และเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ควรมีการพัฒนารูปแบบของแผนกิจกรรมการเรียนรู้จากการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์สามารถใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้หลากหลายช่วงวัย

1.2 ศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ สามารถนำแผนกิจกรรมของการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง สำหรับผู้เข้าชมที่เป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษาและผู้สนใจ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบผลการศึกษาภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ ระหว่างพิพิธภัณฑ์ภายในท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

2.2 ควรทำการศึกษาผลของการรับรู้ความหมายของการภาพตัวแทนความรักชาติของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ในสายตาของคนต่างวัฒนธรรมหรือต่างชาติ เนื่องจากปัจจุบันผู้เข้ามาเยี่ยมชมศูนย์

ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์มีชาวต่างชาติมากขึ้น หากมีการศึกษารณีของคนต่างวัฒนธรรมหรือต่างเชื้อชาติ จะทำให้ศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์เกิดการพัฒนาศักยภาพของการสื่อสารให้ถูกต้องมากขึ้น

2.3 ควรมีการพัฒนาบนแอปพลิเคชัน สื่อออนไลน์ที่ทันสมัยของศูนย์ประวัติศาสตร์พระราชวังจันทน์ นำไปสู่พัฒนาการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในศตวรรษที่ 21

References

- Branch, R. M. (2009). *Instructional design: The ADDIE approach*. New York: Routledge.
- Charungkaittikul, S. (2015). *Philosophies and Concepts of Learning Society*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Chotudomphan, S. (2008). Discourse and Representation. *Journal of Arts*, 37(1), 1-15. [in Thai]
- Department of Education. (2001). *National Education Act B.E. 2542 (1999) and Amendments (Second National Education Act B.E. 2545 (2002))*. Bangkok: Ministry of Education. [in Thai]
- Gumjudpai, T. (2014). Creating cultural meaning through the exhibit of the Thawee Folk Museum, Phitsanulok Province. *Journal of Communication Arts Rungsit University*, 17(2), 121-131. [in Thai]
- Gumjudpai, T., & Sittiwong T. (2019). The study of cultural construction of meaning through museum exhibition to promote self-directed learning. *Journal of Education Naresuan University*, 21(4), 121-131. [in Thai]
- Hophaisam, S. (2001). Innovation and education technology application in the new millennium: Web based instruction. *Sripatum Review of Science and Technology*, 1(2), 93-104. [in Thai]
- Kaewthep, K. (2010). *Stream of thinkers of the theory: Political economy and communication study* (2nd ed). Bangkok: Graphic Arts. [in Thai]
- Knowles, S. M. (1975). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. New York: Follett.
- Mingsiritham, K. (2009). Self-directed learning on web-based learning. *Journal of Education Khon Kaen University*, 32(1), 6-13. [in Thai]
- Phaktaranikon, S. (2014). The Procedure to Construct Thai Nationalism Ideology by Linguistic Strategies in Wimol Siripai boon's Historical Novels. *Journal of Humanities and Social Sciences Review*, 2(1), 109-140. [in Thai]
- Procter, J. (2004). *Stuart hall*. London and New York: Routledge.
- Roonkaseam, N. (2006). *Communication and practices of representation through the museums as texts in Thailand* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]